

V Praze dne 14. března 2013
Č.j.: 162/13/REV1

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu

**zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění
pozdějších předpisů, a zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti
a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění
pozdějších předpisů**

Úvod:

Součástí předloženého materiálu jsou dva návrhy zákonů. Zákon, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. K předloženému návrhu nebyla zpracována RIA.

Dle obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace bodu I.5.7 rozhoduje o neprovedení RIA předseda Legislativní rady vlády na základě písemné žádosti předkladatele a zpracovaného přehledu dopadů. Ministerstvo financí v tomto případě žádnou žádost nezaslalo. Materiál byl projednán na jednání Komise RIA dne 15. 3. 2013.

II. Připomínky a návrhy změn:

Důvodem pro předložení návrhu zákona o platebním styku je především adaptace zákona na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14.3.2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhradu a inkasa v eurech. Hlavní změny v souvislosti s implementací nařízení by se měly promítnout do problematiky správních deliktů za porušení povinností daných nařízením a v problematice určení příslušného orgánu podle nařízení – ČNB. Dále návrh zákona zpřesňuje terminologii a upravuje transpozici směrnice Evropského

parlamentu a Rady 2007/64 ES ze dne 13.11.2007 o platebních službách na vnitřním trhu.

Návrh zákona mimo jiné upravuje institut odvolání souhlasu plátce, odvolání platebního příkazu, lhůtu pro oznámení neautorizované nebo nesprávně provedené platební transakce.

Návrh zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů navazuje na zákon o omezení plateb v hotovosti, který byl následně ministrem financí stažen z legislativního procesu.

V předkládací zprávě i v důvodové zprávě se uvádí, že je návrh zákona předkládán v souvislosti s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 1 AFS 91/2010-45 ze dne 23.2.2011. Změny v zákoně by tak měly vyjadřovat skutečný úmysl zákonodárce, kdy se zákon neomezuje pouze na případy, kdy se hradí závazek. Zákon se tak bude vztahovat i na půjčky, darování a další obdobné smlouvy.

Nad rámec vymezených změn však vidíme změny, jako jsou nemožnost přijetí platby příjemcem, jestliže výše překračuje limit a platba nebyla provedena bezhotovostně a to i tam, kde je jasná identifikace osob.

V praxi může být například složitý nákup osobního automobilu (či jiných komodit), kdy pořizovací cena bude nad 350.000 Kč v hotovosti. Zákazník tak nebude moci provést platbu v hotovosti, přestože by byl identifikován a platbu by bylo možné dohledat.

Předložený návrh zákona o omezení plateb v hotovosti postrádá jakékoli věcné argumenty pro navrhované změny. V důvodové zprávě chybí analýza současného stavu a věcná argumentace jako taková. Požadavek na zpracování RIA u tohoto zákona se ukazuje jako nezbytný.

III. Závěr:

Na základě doplnění Důvodové zprávy ve smyslu připomínek uvedených v článku II. Komise RIA **doporučuje provedené hodnocení dopadů s ch v á l i t. Současně si Komise RIA dovoluje upozornit, že do budoucna je samovolné udělování výjimek z provedení RIA neakceptovatelné.**

Vypracoval: Ing. Jiří Nekovář.

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc. ,v.r.
předseda komise